

[Støtter]

Da praksis viser kolossale problemer for de fremmede og for samfundet, finder jeg det påkrævet, at det endelige ansvar for vor gæstearbejder- og flygtningepolitik placeres under en enkelt minister.

Besvarelse (10/8 79):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Opholds- og arbejdstilladelse til gæstearbejdere gives af tilsynet med udlændinge (under justitsministeriet). De gældende regler er bl. a. udarbejdet efter forhandling med arbejdsministeriet.

Gæstearbejdernes anliggender hører derefter under de myndigheder, som varetager de tilsvarende opgaver for danske statsborgere.

For at afhjælpe de problemer, der kan være forbundet med gæstearbejdernes ophold, har socialministeriet etableret en særlig konsulenttjeneste med tilhørende tolketjeneste.

Danmarks deltagelse i det internationale samarbejde omkring modtagelse af grupper af flygtninge varetages af udenrigsministeriet.

Afgørelse om modtagelse og anerkendelse af den enkelte flygtning træffes af justitsministeriet.

Ansvar for forsørgelse af flygtninge i den første tid og for deres integrering i det danske samfund påhviler socialministeriet. Arbejdet foregår væsentligst gennem Dansk Flygtningehjælp. Udgifterne dækkes over socialministeriets bevillinger.

Efter integrationsperioden stilles flygtningene i relation til offentlige myndigheder som danske statsborgere.

Som det fremgår af ovenstående, har vor politik både i relation til gæstearbejdere og flygtninge været den, at de pågældende grupper – bortset fra flygtninge i integrationsperioden – ikke burde have deres anliggender placeret under særskilte myndigheder, men derimod være stillet som danske statsborgere.

Jeg finder, at dette er et rigtigt princip, om end der ifølge sagens natur vil være særlige problemer for de nævnte grupper. Vi vil derfor fortsat – således som det f. eks. sker via socialministeriets fremmedarbejderkonsulenttjeneste – have opmærksomheden henvendt på de særlige problemer, der er forbundet med udlændinges ophold eller integration i det danske samfund.

Til *arbejdsministeren (2/8 79)* af:

Ole Henriksen (SF):

»Kan ministeren bekræfte og dokumentere, at arbejdsløsheds-kassen af egen drift idømmer dobbelt så mange af sine medlemmer karantæne (i henhold til vægringsbestemmelserne, § 63, i arbejdsformidlingsloven), som der idømmes som følge af indberetning fra arbejdsformidlingen?«

(Spm. nr. 1281).

Begrundelse.

Den offentlige debat har hidtil gået på, hvor mange karantæner der er idømt via indstilling fra arbejdsformidlingen. Det ville være relevant i den videre debat at have et samlet overblik over, hvor mange karantæner der idømmes af a-kasserne selv, og hvor mange der idømmes på en indstilling af arbejdsformidlingen. For eksempel ville det være ønskeligt med en oversigt, der belyser det sidst kendte kvartal sammenholdt med et tilsvarende kvartal for 2 år siden.

Besvarelse (15/8 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Som det også fremgår af det stillede spørgsmål, kan idømmelse af karantæne ud over at være en følge af vægringssager, der rejses via arbejdsformidlingens indberetning, også forekomme i forbindelse med sager, der rejses af kasserne selv. Dette kan ske, hvis kassen skønner, at et arbejdsophør ikke er fyldestgørende begrundet, eller – i en kasse med anvisningsret – hvis kassen skønner, at en vægring ved at overtage et arbejde ikke er berettiget.

Sager om karantæne ved vægring ved at overtage et arbejde skal indberettes til arbejdsdirektoratet, hvorimod sager om karantæne ved arbejdsophør, som kassen selv rejser, ikke skal indberettes. Arbejdsdirektoratet vil normalt kun få kendskab til disse sager, såfremt medlemmet indbringer en klage over kassens afgørelse for arbejdsdirektoratet.

Det betyder, at der ikke i arbejdsdirektoratet findes fuldstændige opgørelser over tilfælde af idømt karantæne.

Arbejdsdirektoratet er desuden ikke bekendt med, om de enkelte kasser foretager løbende opgørelser af karantænesager, og det er derfor usikkert, om de ønskede oplysning-